

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420202650
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6420202650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloleté deti K. P., nar. XX. XX. XXXX a L. P., nar. XX. XX. XXXX, obe deti bytom ako matka, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, deti rodičov: matky T. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. Q. XXX, XXX XX B. Q., zast. MÉSZÁROS BARIAKOVÁ advokátska kancelária s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 344/23, 960 01 Zvolen, IČO: 52 488 047 a otca F. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXX, XXX XX Q., G. republika, v konaní o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom o odvolaní otca a matky proti rozsudku H. súdu Žiar nad Hronom č.k. 9P/39/2020 - 166 zo dňa 02. 02. 2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zvýšení výživného (prvý výrok), vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku (tretí výrok) a vo výroku, ktorým bola konštatovaná zmena rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 24P/32/2016-270 zo dňa 12. 06. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Cop/8/2019-328 zo dňa 24. 05. 2019 v časti určenia výživného (štvrtý výrok) p o t v r d z u j e.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zročnom výživnom (druhý výrok) m e n í tak, že zročné výživné za obdobie od 11. 08. 2020 do 31. 01. 2021 pre maloletú K. v sume 227,09 € a pre maloletého L. v sume 113,65 € je otec maloletých detí p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky maloletých detí v lehote 120 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie na návrh matky maloletých detí T. P., nar. XX.XX.XXXX zvýšil vyživovaciu povinnosť otca maloletých detí F. P., nar. XX.XX.XXXX u maloletej K. P., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 150,- € na sumu 190,- € mesačne a u maloletého L. P., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 120,- € na sumu 140,- € mesačne počnúc dňom 11. 08. 2020 a otcovi maloletých detí uložil povinnosť zasielať zvýšené výživné k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred a povinnosť zaplatiť zročné výživné za obdobie od 11. 08. 2020 do 02. 02. 2021 spolu vo výške 304,- € k rukám matky maloletých detí v lehote 120 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšku návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zamietol. Vyslovil, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 24P/32/2016-270 zo dňa 12. 06. 2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Cop/8/2019-328 zo dňa 24. 05. 2019 vo výroku o výživnom pre maloleté deti a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1 Dôvodom podania návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany matky bolo, že od času posledného rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti otca k obom maloletým deťom došlo k podstatnej zmene pomerov, nakoľko uplynula doba 4 rokov, počas ktorej maloletá K. začala štúdium na strednej škole a maloletý L. pokračuje v povinnej školskej dochádzke na druhom stupni základnej školy. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané naplnenie zákonných predpokladov podľa ustanovenia § 78 ods. 1 veta prvá zákona č. 35/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „Zákon o rodine“), v zmysle ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za výraznú zmenu pomerov na strane maloletej Terezy považoval súd prvej inštancie skutočnosť, že počnúc septembrom 2020 začala štúdium na vyššom stupni vzdelávania na Strednej odbornej škole agrotechnickej J. A. Gagarina so sídlom Bernolákovo, ktorá sa nachádza mimo miesta jej trvalého bydliska. V súvislosti so začatím tohto štúdia sa zvýšili potreby na strane maloletej, pričom jej výdavky pozostávajú z konštantných platieb za internátne ubytovanie a platieb za stravu (viac ako 140,- €), poplatkov do fondu ZRPŠ a jednorazových úhrad v súvislosti so samotným nástupom do tejto školy. Aj bežné potreby dieťaťa sa zvýšili z titulu vreckového (maloletá sa nachádza štyri týždne v mesiaci mimo miesta svojho trvalého bydliska), úhrady v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom na strane maloletého dieťaťa (stomatologické problémy), úhrady nákladov na opakované cestovanie z miesta bydliska do miesta štúdia, ako i ďalšie štandardné výdavky na strane maloletého dieťaťa pri zabezpečovaní potrieb ako je strava, ošatenie, drogéria a podobne. Od času posledného rozhodnutia maloletá i fyzicky vyspela. Zmena pomerov nastala tiež na strane maloletého L., ktorý pokračuje v povinnej školskej dochádzke v mieste svojho bydliska a je žiakom 5. ročníka základnej školy, fyzicky vyspel (výška 165 cm), v dôsledku čoho sa výdavky na pokrytie jeho potrieb v súvislosti s ošatením a obuvou zvýšili. Zvýšené výdavky na strane maloletého dieťaťa sa prejavujú tiež v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu ako i jeho mimoškolských a športových aktivít. Súd prvej inštancie prihliadol i na vývoj životných nákladov.

1.2 K osobným a majetkovým pomerom účastníkov v konaní súd prvej inštancie uviedol, že k zmene pomerov došlo i na strane matky maloletých detí, keď jej mesačný príjem je aktuálne na úrovni 1 400,- až 1 600,- € brutto, ktorý avšak dosahuje v súvislosti s vykonávaním práce v zahraničí (pravidelné cestovanie v týždenných turnusoch do Rakúska), čím jej tiež vznikajú značné výdaje. V čase posledného rozhodovania ohľadom výšky vyživovacej povinnosti, matka deklarovala príjem na úrovni 880,- € mesačne. Výdavky na strane matky sa zvýšili tiež v súvislosti s plnením si zákonnej vyživovacej povinnosti k ďalšiemu dieťaťu A. C., ktorá pokračuje v dennom štúdiu na Ekonomickej univerzite v Bratislave. Matka nie je vlastníčkou nehnuteľností, ani hnutelných vecí väčšej majetkovej hodnoty ako je osobné motorové vozidlo a pod. K zmene pomerov došlo i na strane otca maloletých detí. V čase posledného rozhodovania otec maloletých detí deklaroval príjem na úrovni 13 808,- Kč. V súčasnej dobe je príjem otca podľa predložených výplatných pásov za obdobie od 11/2019 od 11/2020 na úrovni 18 614,- Kč (720,- €) netto. Otec deklaroval, že k zmene pomerov u neho došlo aj v súvislosti s plnením si vyživovacej povinnosti k ďalšiemu maloletému dieťaťu X. P. vo veku 6 rokov vo výške 3 000,- Kč mesačne na základe dohody s matkou maloletého dieťaťa. Súčasne označil výdavky súvisiace s úhradou platieb za bývanie a energie, avšak žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení nepredložil. Z pripojeného spisu 24P/32/2016 súd prvej inštancie zistil, že otec maloletých detí bol vlastníkom domovej nehnuteľnosti, ktorú získal na úver, pričom hoci neskôr uvádzal, že suma 1 100 000,- Kč bola použitá na umorenie úveru, nedeclaroval či v súčasnej dobe je, resp. nie je vlastníkom takejto nehnuteľnosti. Otec len tvrdil, že otázku bývania rieši prostredníctvom poskytnutého bytu svojej sestry. Za zmenu pomerov na strane otca nemožno považovať vyživovaciu povinnosť k maloletému X. P., nakoľko toto nie je zmenou od času posledného rozhodovania súdu.

1.3 Súd prvej inštancie poukázal na to, že osobnú starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje matka, ktorej sú zverené do osobnej starostlivosti, a ktorá primeraným spôsobom plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej K. a maloletému L. nielen v naturálnej podobe, ale i finančným plnením. Matka si usporiadala svoje osobné pomery tak, že za účelom zvýšenia svojho príjmu vykonáva prácu mimo územia Slovenskej republiky. Matka sa aktívne snaží o zvýšenie svojho príjmu práve z dôvodu, aby mohla uspokojiť nevyhnutné potreby maloletých detí i ďalšieho jej dieťaťa, ktoré pokračuje v štúdiu na vysokej škole. Správanie otca, ktorý poukazuje na skutočnosť, že je nemajetný a nevyvíja aktivity za účelom zvýšenia si svojho príjmu, nemôže byť na ujmu maloletých detí. Argumentácia otca, že si plní vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému X. P. v rozsahu 3 000,- Kč mesačne (115,- €) nevyznieva presvedčivo, ak si dobrovoľne plní vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu vo veku 6 rokov v sume 115,- € mesačne a odmieta sa podieľať zvýšeným výživným pre maloletú K. a maloletého Daniela, ktoré sú fyzicky vyspelejšie, vekovo staršie, študujú na strednej škole, resp. druhom stupni základnej školy. Nepresvedčivo vyznievajú tiež tvrdenia otca o jeho nemajetnosti, pokiaľ v minulosti bol

vlastníkom domovej nehnuteľnosti v hodnote vyššej ako 1 000 000,- Kč. Otec nepreukázal či v súčasnej dobe je vlastníkom takejto domovej nehnuteľnosti, resp. pokiaľ bola odpredaná, akým spôsobom naložil s finančnými prostriedkami získanými z predaja. Súd prvej inštancie nepovažoval tvrdenia otca o nemožnosti plnenia vyživovacej povinnosti v rozsahu, ku ktorej bol zaviazaný za relevantné, nakoľko otec uhrádzal ročné výživné spolu s bežným výživným v sume 386,- € v čase, kedy jeho príjem bol na nižšej úrovni ako v súčasnosti, z čoho je zrejmé, že napriek svojim deklarovaným osobným a majetkovým pomerom bol schopný uhrádzať takúto sumu. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že od času predchádzajúcej úpravy výšky vyživovacej povinnosti vzrástli všetky náklady na výživu ako aj uspokojenie osobných potrieb pre maloleté deti, jednak v dôsledku ich fyzickej vyspelosti ako i v dôsledku zmeny školského zariadenia (maloletá K. navštevuje strednú školu a maloletý L. pokračuje na vyššom stupni základnej školy). Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť pre maloletú K. zo sumy 150,- € na sumu 190,- € mesačne a u maloletého L. zo sumy 120,- € na sumu 140,- € mesačne, s tým že súčasne uložil otcovi povinnosť uhradiť ročné výživné za obdobie odo dňa podania návrhu na začatie konania (11. 08. 2020) do dňa rozhodnutia (02. 02. 2021) spolu vo výške 304,- € (bez vysvetlenia ako k tejto sume dospel) v lehote 120 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Súd prvej inštancie však zamietol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti pokiaľ sa domáhala zvýšenia výživného pre maloletú K. zo sumy 150,- € na sumu 300,- € nad rámec určenej sumy 190,- € a u maloletého L. zo sumy 120,- € na sumu 220,- € nad rámec určeného výživného v rozsahu 140,- €, pretože matka žiadnym spôsobom neodôvodnila výšku vyživovacej povinnosti, ktorú pre maloleté deti požadovala a nepreukázala reálne výdavky pre maloleté deti v rozsahu, ktorým by zodpovedal nárok ňou požadovanej vyživovacej povinnosti. Sama deklarovala takéto výdavky na úrovni 500,- € a viac mesačne, pričom súd prvej inštancie i keď zohľadnil skutočnosť, že matka osobne zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti, mal za to, že i matka je povinná si svoju vyživovaciu povinnosť plniť vo vzťahu k maloletým deťom obdobne ako si ju plní i otec a z týchto dôvodov vo zvyšku návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti, ktorý považoval za neopodstatnený, nepreukázaný a nedôvodný zamietol.

1.4 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C. m. p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec aj matka maloletých detí.

3. Otec maloletých podal voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie zo dňa 18. 02. 2021. Z obsahu odvolania vyplýva, že smeruje voči prvému, druhému a závislému štvrtému výroku rozsudku súdu prvej inštancie a uplatňuje odvolací dôvod podľa § 62 ods. 1 C. m. p., t.j., že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí. V odvolaní otec maloletých poukázal na to, že jeho čistý príjem je približne 18 000,- Kč mesačne. Žije v byte svojej sestry F.. D.. F. P., ktorej zálohovo prispieva na poplatky (elektrina, plyn, voda, poplatky do SVJ) sumou 2 000,- Kč. Ďalej je jeho mesačným výdavkom suma 386,- € (bežné mesačné výživné + splátka dlžnej časti výživného). Má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi X. vo výške 3 000,- Kč. Dochádzanie do zamestnania ho stojí približne 3 000,- Kč mesačne a mesačne hradí paušál za mobilný telefón vo výške 550,- Kč. V júni 2020 kúpil synovi Playstation 4 v hodnote 11 000,- Kč a dcére kynologické pomôcky v sume 3 000,- Kč. Uviedol, že matka maloletých nemá záujem, aby deti navštevoval a trávil s nimi čas, ale slúži jej len k pravidelnému navštevovaniu finančných prostriedkov. Poukázal na to, že nikto nemá garantované zamestnanie a jeho práca v doprave je priamo viazaná na klimatické podmienky a je závislý aj od práce pre stavebné firmy. K svojmu zdravotnému stavu uviedol, že sa mu v poslednej dobe zhoršil zrak v dôsledku čoho nosí okuliare a začal mať aj problémy so žalúdkom. S pokrytím jeho mesačných nákladov mu pomáhajú rodičia a rodičom spláca sumou 2 000,- Kč mesačne aj dlžnú čiastku vo výške 24 000,- Kč. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že ponechá v platnosti výšku pôvodne určeného výživného rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 24P/32/2016 zo dňa 12. 06. 2018.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 01. 03. 2021 k odvolaniu otca uviedol, že sa pridrižiava písomnej správy predloženej počas konania a ústneho vyjadrenia na pojednávaní. Dodal, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

5. Matka maloletých podala odvolanie dňa 10. 03. 2021 (lehota na podanie odvolania je zachovaná s poukazom na § 8 zákona č. 9/2021 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia COVID-19) voči prvému, druhému a tretiemu výroku rozsudku súdu

prvej inštancie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.1 Matka maloletých sa nestotožnila s konštatovaním súdu prvej inštancie o tom, že žiadnym spôsobom neodôvodnila výšku vyživovacej povinnosti, ktorú pre maloleté deti žiadala. Uviedla, že už v samotnom návrhu na zvýšenie výživného zo dňa 03. 08. 2020 špecifikovala mesačné náklady samostatne na maloletú K. vo výške 290,40 € a pre maloletého L. vo výške 160,- € plus jednorazové ročné výdavky pre maloletých, ktoré činia u maloletej K. ročne cca 850,- € a u maloletého L. ročne cca 300,- € a osobitne definovala aj spoločné výdavky na maloleté deti vo výške 500,- € (t.j. na každé dieťa sumu 250,- €) mesačne, ktorými hradí stravu, ošatenie a drogériu. Mesačné výdavky na maloletú K. sú vo výške 540,40 € a na maloletého L. 410,- € bez pripočítania jednorazových výdavkov. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že matka deklarovala výdavky na úrovni 500,- € a viac mesačne, nevyplýva ani z vykonaného dokazovania v rámci súdneho pojednávania zo dňa 02. 02. 2021. Matka pred súdom prvej inštancie osvedčila podstatnú zmenou pomerov u maloletej K. od posledného rozhodnutia súdu najmä tým, že maloletá nastúpila na Strednú odbornú školu agrotechnickú, čím došlo k vzniku a zvýšeniu výdavkov čo sa týka poplatku do školy, cestovného, celodennej stravy, ubytovania na internáte, ZRPŠ, školských pomôcok (pomôcky, nákup učebníc, nákup rovnošaty) ako aj výdavkov na voľnočasové aktivity a na nové ošatenie. Zároveň maloletej K. matka mesačne hradí kredit na mobilný telefón cca 10,- € a prispieva jej na sporenie vo výške 20,- €. Kvôli dištančnému vzdelávaniu maloletých detí mala matka výdavky na notebook (600,- €), na zabezpečenie prístupu na internet (13,24 € mesačne), tlačiareň (58,70 €) a tlačiarenskú farbu (93,07 €). Dcére vzhľadom na to, že v rámci výučby na škole budú mať aj streľbu zakúpila terč a vzduchovku v hodnote 100,- € a náboje v hodnote 20,- €. V záujme rozvoja športovej aktivity zakúpila maloletej boxovacie vrece v hodnote 50,- €, rukavice a špeciálne boxovacie náčinie na ruky v hodnote 56,97 €. Dňa 12. 04. 2021 bude maloletej K. v ambulancii zubného lekárstva Žiar nad Hronom (F.. D. A.) nasadený fixný strojček na zuby, za ktorý bude platiť približne 440,- €. V súvislosti so strojčekom na zuby mala matka zatiaľ jednorazový výdavok 44,28 €. Čo sa týka zvýšenia výživného pre maloletého L., matka pred súdom prvej inštancie osvedčila podstatnú zmenou pomerov u maloletého od posledného rozhodnutia najmä tým, že fyzicky vyspel, nastúpil na druhý stupeň základnej školy a má záujmové aktivity ako sú hokej, strelecký krúžok, florbal, atletika a plávanie, v súvislosti s čím došlo k vzniku a zvýšeniu výdavkov čo sa týka poplatku do školy, stravy, ZRPŠ, školských pomôcok ako aj výdavkov na športové pomôcky a oblečenie. Keďže nástupom na druhý stupeň základnej školy už maloletý nemôže navštevovať školský klub, je potrebné pre neho zabezpečiť dostatočnú fyzickú aktivitu najmä formou krúžkov, s čím sú spojené zvýšené výdavky vo forme nákupu športových pomôcok a zvýšených nákladov na dopravu na miesto tréningov. Matka sa snaží rozvíjať talent na šport u maloletého a navštevuje s ním súkromné tréningy hokeja vo Zvolene. Cena za jeden tréning je 15,- €. Náklady za mesiac sú vo výške cca 120,- €. Cestovné výdavky sú cca 80,- € za mesiac (jedna cesta je cca 42 km, pri spotrebe 7 l / 100 km). Zároveň je potrebné zakupovať korčule, hokejky, chrániče, pričom maloletý L. sa stále fyzicky vyvíja a v najbližšom období je predpoklad potreby výmeny výstroje za väčšiu. Maloletý má zdravotné problémy a z dôvodu pravidelného krvácania z nosa musí užívať liek T.. Matka zakúpila maloletému L. mobilný telefón v hodnote 180,- € a mesačne mu hradí kredit na mobilný telefón vo výške 10,- € a sporenie vo výške 20,- €. Na podporu svojich tvrdení pripojila doklady o výdavkoch maloletých detí.

5.2 Matka v odvolaní ďalej uviedla, že príjem otca, ktorý preukázal na základe výplatných pások u zamestnávateľa C. s.r.o. je nedostačujúci na pokrytie jeho mesačných výdavkov. Uvedené vyvoláva pochybnosť o pravdivosti deklarovaného príjmu otca, pričom súd prvej inštancie podľa názoru matky nedostatočne zisťoval možnosti otca plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť aj v matkou požadovanej zvýšenej výške, keď neskúmal jeho majetkové pomery ani formou lustrácie v „Katastri nemovitostí ČR“, lustráciou bankových účtov a ani žiadosťou o informácie prostredníctvom „České správy sociálneho zabezpečení“. Otec uvádza mesačný zárobok vo výške 18 600,- Kč, hoci z verejne dostupných informácií na stránke profesia.cz je zrejmé, že v Pardubickom kraji je možnosť zamestnať sa ako vodič prípadne v odbore stavebníctva, ktorý má otec vyštudovaný so mzdou vo výške približne 30 000,- Kč. Otec nevyužíva všetky svoje schopnosti a možnosti na zvýšenie príjmu, práve naopak, ukončil pracovný pomer v spoločnosti ALUKOV zaoberajúcou sa zastrešovaním bazénov a terás, kde na svojej pozícii montéra krytov a šoféra zarábala cca 1 500,- € v čistom. V súčasnosti pracuje pre firmu Carvia s.r.o. s deklarovaným zárobkom vo výške 18 600,- Kč v čistom (720,- € mesačne), čo je zníženie príjmu o viac ako polovicu. F. za účelom zvýšenia svojho príjmu vycestovala do zahraničia a dlhodobo vykonáva prácu mimo územia SR, aby mohla uspokojiť nevyhnutné potreby maloletých detí. Otec maloletých sa o deti nezaujíma, nenavštevuje ich, ani nevyužíva svoje možnosti a schopnosti na zvýšenie zárobku. Z

uzatvorenej dohody o zvýšení výživného na ďalšie dieťa otca maloletých X. P., nar. XX. XX. XXXX je zrejme, že otec je ochotný u podstatne mladšieho dieťaťa platiť výživné vo výške 3 000,- Kč (115,- €). Povinnosťou súdu je prihliadnúť aj na tzv. potencialitu príjmov. Pri určení výšky výživného je rozhodujúci príjem, ktorý rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje.

5.3 S poukazom na uvedené navrhovateľka žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a zaviazal otca F. P. prispievať na výživu maloletej K. zvýšeným výživným vo výške 300,- € a na výživu maloletého L. zvýšeným výživným vo výške 220,- € mesačne, počnúc dňom 11. 08. 2020, ktoré zvýšené výživné je otec maloletých detí povinný zasielať k rukám matky T. Jedličkovej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5.4 K odvolaniu otca voči rozsudku súdu prvej inštancie matka uviedla, že jeho tvrdenie o tom, že s pokrytím mesačných nákladov po dobu splácania dlhu na výživnom mu pomáhajú rodičia považuje za účelové, keďže predmetnú skutočnosť neuviedol vo svojom prvom vyjadrení a je zrejme, že sa len snaží vyvrátiť tvrdenie súdu prvej inštancie, ktorý vzhľadom na otcom pravidelné plnenie zročného výživného spolu s bežným výživným otcom, nepovažoval jeho tvrdenia o nemožnosti plnenia vyživovacej povinnosti za relevantné.

6. Otec maloletých vo vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 28. 03. 2021 uviedol, že požiadavky matky nezodpovedajú jeho príjmu a finančnej situácii. Väčšina príjmových dokladov, ktoré navrhovateľka doložila sa dá zabezpečiť aj keď ich maloleté deti nevyužili. Okrem toho polovicu nákladov je tiež povinná hradiť navrhovateľka. K pracovným ponukám, na ktoré navrhovateľka poukazuje uviedol, že na ne nemá dostatočnú kvalifikáciu a jeho finančná situácia mu prípadné zvýšenie kvalifikácie nedovoľuje. V prílohe doložil „smlouvu o zápůjčce“ a „uznání dluhu a dohodu o splátkách“, na ktoré navrhovateľka v odvolaní poukázala ako na chýbajúce doklady.

7. Matka maloletých v replike zo dňa 13. 04. 2021 k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že s uvedeným vyjadrením nesúhlasí, nakoľko ho považuje za nekonzekventné a v rozpore s odôvodnenými potrebami maloletých detí. K vyjadreniu otca uviedla, že nejde o absolútne premrštené pohľadávky matky, ale o pokrytie odôvodnených potrieb detí a podstatné zvýšenie nákladov na ich starostlivosť, ktoré boli matkou riadne preukázané. Doklady maloletých, ktoré matka predložila súvisia s prípravou na ich budúce povolanie, ich záujmovými aktivitami, potrebou zabezpečiť prostriedky pre dištančné vzdelávanie, ich fyzický rast, zdravotný stav, pričom ani zďaleka nevyčerpala všetky náklady, ktoré na maloleté deti vznikajú. Matka zabezpečuje všetky potreby detí a i primeraným spôsobom si plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a to nie len v naturálnej podobe, ale i finančným plnením. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Je povinnosťou oboch rodičov plniť si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť spôsobom a v rozsahu tak, aby mohli byť uspokojené všetky primerané potreby maloletých detí. Podľa názoru matky je v možnostiach a schopnostiach otca zvýšiť si pracovnú kvalifikáciu, prípadne tak ako matka maloletých detí vycestovať za lepšie platenou pracovnou pozíciou aj mimo svojho regiónu, resp. do zahraničia. Otec má všetky možnosti a schopnosti na to, aby dosahoval vyšší príjem než aký dosahuje v súčasnosti. Predloženie zmluvných dokumentov otca maloletých detí, v zmysle ktorých otec ako dlžník uzatvoril so svojou matkou ako veriteľom dňa 10. 01. 2020 „Smlouvu o zápůjčce“, na základe ktorej si zapožičal 24.000,- Kč a rovnako dokumentu o „Uznání dluhu a dohody o splátkách“ zo dňa 15. 01. 2021, považuje matka za účelové a žiada súd, aby na tieto dokumenty nebral ohľad. V prílohe matka doložila ďalšie kópie dokladov preukazujúce jej výdavky na maloleté deti.

8. Otec maloletých v duplike zo dňa 30. 04. 2021 uviedol, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica zamestnáva kompetentných odborníkov, ktorí dokážu posúdiť finančnú situáciu matky. Pokiaľ matka maloletých poukazuje na jej naturálnu starostlivosť, otec maloletých uvádza, že túto zabezpečuje matka navrhovateľky a nie ona samotná. Ďalej uviedol, že súdy v Slovenskej republike považuje za vysoko kompetentné a odporučenie navrhovateľky, aby neprihliadali na ním predložené dokumenty považuje za ovplyvňovanie súdu. Na záver dodal, že pokiaľ navrhovateľka nie je schopná nájsť si zamestnanie vo svojom bydlisku, to ju neopravňuje nútiť ho k tomu istému.

9. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní matky aj otca podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. po zohľadnení, že podľa § 65 C. m. p. nie je viazaný rozsahom odvolania a podľa § 66 C. m. p. nie je viazaný odvolacími dôvodmi a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zvýšení výživného (prvý výrok), vo výroku o zamietnutí návrhu

vo zvyšku (tretí výrok) a v závislom výroku, ktorým bola konštatovaná zmena pôvodného rozsudku (štvrtý výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. v spojení s § 2 ods. 1 C. m. p. ako vecne správny potvrdil. Druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zročnom výživnom bol zmenený podľa § 388 C. s. p., pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

10. Odvolací súd po preskúmaní všetkých podstatných odvolacích námietok otca, matky ako aj predchádzajúceho konania spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a pripojených spisov dospel k záveru, že odvolanie otca ani matky maloletých nie je dôvodné. Rozsah vyživovacej povinnosti rodiča upravuje Zákon o rodine v § 62 ods. 1 ako zákonnú povinnosť trvajúcu do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, keď pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine). Schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a uspokojuje jeho potrebu bývania (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine). Výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj. Z týchto základných kritérií vychádzal pri rozhodovaní aj odvolací súd v prejednávanej veci.

10.1 K zmene rozhodnutia o výživnom môže súd v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine pristúpiť len vtedy ak sa podstatne menia pomery oprávneného alebo povinného z vyživovacieho vzťahu, oproti pomerom, ktoré boli podkladom rozhodnutia o predchádzajúcej úprave výživného. Súd v konaní porovnáva pomery účastníkov konania v čase poslednej úpravy výživného a v čase rozhodnutia súdu o návrhu na zvýšenie výživného. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná a dlhší čas trvajúca (teda nie dočasná) zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom (napr. také zvýšenie zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného rodiča alebo vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného rodiča a podobne). Pri posudzovaní, či došlo k zmene pomerov sa vždy musí prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine). Vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť, ktorá môže aj sama osebe odôvodniť zmenu výšky výživného. Pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa v každom prípade použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného.

11. Odvolací súd sa zhoduje so súdom prvej inštancie, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky na zvýšenie výživného zo strany otca na maloletú K. P. na sumu 190,- € mesačne a na maloletého L. P. na sumu 140,- € mesačne s účinnosťou od 11. 08. 2020, pretože v tejto sume určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých ako aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca a matky. Maloleté deti pochádzajú z rozvedeného manželstva matky a otca, vyživovacia povinnosť rodičov voči nim stále trvá. Maloletá K. je študentkou prvého ročníka strednej školy mimo miesta trvalého bydliska (Stredná odborná škola agrotechnická J. A. Gagarina so sídlom Bernolákovo), maloletý L. navštevuje druhý stupeň základnej školy v Banskej Štiavnici a vzhľadom na svoj vek nie sú schopné sa samé živiť. Osobnú starostlivosť maloletým zabezpečuje matka, s ktorou žijú v spoločnej domácnosti. V domácnosti s nimi spoločne žije aj stará matka maloletých a ďalšie dve dcéry navrhovateľky, pričom k dcére A. C., ktorá navštevuje vysokú školu trvá navrhovateľke vyživovacia povinnosť. Podľa zistenia súdu prvej inštancie bolo o výživnom zo strany otca na maloletú K. v sume 150,- € mesačne a na maloletého L. v sume 120,- € mesačne naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 24P/32/2016-270 zo dňa 12. 06. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoP/8/2019-328 zo dňa 24. 05. 2019. V tom čase maloletá K. navštevovala druhý stupeň základnej školy a maloletý L. prvý stupeň základnej školy. Matka dosahovala príjem približne v sume 880,- € mesačne a otec priemerne v sume 13 808,- Kč (540,71 €) mesačne. Matka na pojednávaní konanom sa dňa 02. 02. 2021 uviedla, že v súčasnosti pracuje v Rakúsku v potravinovom reťazci, kde dosahuje príjem na úrovni 1 400,- € mesačne. Otec pracuje vo firme C. s. r. o. (so sídlom v Hradci Králové, Česká republika) ako vodič s tým, že plat sa mu od predošlého rozhodovania o výživnom zvýšil na sumu cca 18 614,- Kč (720,- €) v čistom mesačne, t.j. približne o sumu 4 806,- Kč mesačne (187,94 €). Otec má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému X. P., ktorému na

základe dohody s matkou maloletého platí výživné v sume 3 000,- Kč (115,- €) mesačne. Otec maloletých poukázal na to, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť [z pripojeného spisu sp. zn. 5P/47/2014, je zrejme, že nehnuteľnosť - rodinný dom, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve predal ešte v roku 2011 za sumu 1 550 000,- Kč (cca 60 892,94 €), počas uvedeného konania tvrdil, že peniaze z predanej nehnuteľnosti použil na splatenie úveru banke a dal z nich aj svojej matke na rekonštrukciu bytu]. Svoje mesačné náklady uviedol vo výške 2 000,- Kč (78,34 €) na byt (elektrina, voda, plyn, platby do SVJ), v sume 550,- Kč (21,54 €) na mobilný telefón a v sume 3 000,- Kč (117,52 €) na cestovanie do práce. Uvedené výdavky však v konaní nijak nepreukázal (nezdokladoval). V odvolaní otec maloletých uviedol, že svojim rodičom začal splácať pôžičku vo výške 24 000,- Kč mesačnou splátkou 2 000,- Kč.

11.1 S ohľadom na odvolacie námietky otca odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie od posledného rozhodnutia o výživnom správne zohľadnil zmenu pomerov na strane maloletých, ktorá spočíva vo zvýšení výdavkov na maloleté deti v súvislosti s ich vyšším vekom (maloletá K. študuje na strednej škole mimo miesta trvalého bydliska a maloletý L. študuje na druhom stupni základnej školy) a hradením nákladov na stravu, oblečenie, školské potreby, mimoškolské aktivity, cestovné, internát, telefón, internet, lieky, resp. zdravotné pomôcky, ako aj vývoj životných nákladov a zmenu pomerov na strane otca, spočívajúcu vo zvýšení jeho príjmu. Odvolací súd má za to, že majetkové pomery otca mu umožňujú platiť maloletým určené mesačné výživné v sume 190,- € na maloletú K. a 140,- € na maloletého L.. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že otec maloletých bol schopný uhrádzať ročné výživné vo výške 386,- € v čase, kedy bol jeho príjem na nižšej úrovni ako počas aktuálneho rozhodovania o výživnom, čo taktiež svedčí o jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné v súdom prvej inštancie zvýšenej výške. Aktuálna výška výživného na maloleté deti (po zaplatení ročného výživného) je dokopy v sume 330,- €, t.j. približne o 50,- € menej ako otec platil doteraz. Pokiaľ otec v odvolaní do svojich výdavkov zahrnul aj splácanie ročného výživného spolu s bežným výživným vo výške 386,- €, odvolací súd poukazuje na to, že z pojednávania konaného sa dňa 02. 02. 2021 je zrejme, že otec zameškané výživné už dosplácal a aktuálne uhrádza sumu 270,- €. Vzhľadom na argumentáciu otca v odvolaní, že nikto nemá garantované zamestnanie a jeho práca v doprave je priamo viazaná na klimatické podmienky, pričom je závislý aj od práce pre stavebné firmy, odvolací súd uvádza, že výživné sa určuje podľa stavu, ktorý je daný v čase rozhodovania súdu o tomto nároku a teda rozhodujúci je aktuálny stav veci, pričom otec maloletých v súčasnej dobe zamestnanie v doprave má. K tvrdeniu otca, že aktuálne spláca svojim rodičom sumu 24 000,- Kč po 2 000,- Kč mesačne odvolací súd uvádza, že platenie výživného má prednosť pred inými výdavkami rodičov (pričom takýto výdavok sa odvolaciemu súdu javí aj ako nehodnoverný za účelom navýšenia si nákladov počas konania o zvýšenie výživného), a preto odvolací súd na záväzok otca z titulu pôžičky neprihliadal. Odvolací súd ešte dodáva, že otec maloletých je ochotný platiť na svoje ďalšie podstatne mladšie dieťa (7 rokov) sumou 115,- € mesačne, no na druhej strane sa bráni plateniu výživného zvýšeným výživným (140,- € a 190,- €) na staršie deti, ktoré majú preukázateľne vyššie výdavky. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací súd obranu otca o jeho nemožnosti platiť výživné vo výške 190,- € mesačne na maloletú K. a 140,- € mesačne na maloletého L. za nedôvodnú, majúcu za cieľ vyhnúť sa povinnosti platiť výživné na maloleté deti v zvýšenej sume.

11.2 Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu matky sa však odvolaciemu súdu od poslednej úpravy výživného (24.5.2019) nejaví až taká výrazná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného o sumu 150,- € mesačne, t.j. na sumu 300,- € mesačne na maloletú K. a o sumu 100,- € mesačne, t.j. na sumu 220,- € na maloletého L. ako to požaduje matka maloletých. Odvolací súd zohľadnil, že „určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu, preto každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa (aj plnoleté) je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/148/2019 zo dňa 25. 09. 2019). V súvislosti s odôvodnenými potrebami maloletých detí odvolací súd poukazuje na to, že nie každý výdavok na maloleté dieťa sa automaticky považuje za dôvodne vynaložený. Odôvodnené potreby, ktoré súd zohľadňuje pri určovaní výživného sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu. Matka v konaní uviedla, že výdavky na maloletú K. predstavujú mesačne dokopy sumu 540,40 € (290,40 + 250), ku ktorým je ešte potrebné pripočítať jednorazové ročné výdavky v sume 850,- €, t. j. dokopy 611,23 € (540,40 + 850/12). Mesačné výdavky na maloletého Daniela vypočítala vo výške 410,- € (160 + 250), ktoré sú spolu s jednorazovými ročnými výdavkami vo výške 300,- € dokopy v sume 435,- €. Odvolaciemu súdu je zrejme, že nie je možné zdokladovať všetky výdavky, ktoré má matka na maloleté deti a sumu, z ktorej by sa vychádzalo pri určení výživného nie je možné vyčísliť pevne, pretože

nie všetky výdavky sa pravidelne opakujú (viaceré môžu byť nepravidelné a nepredvídateľné), resp. závisiace od aktuálnych potrieb maloletých. Súčasne si však nemožno automaticky osvojiť každý matkou tvrdý výdavok. Za odôvodnené výdavky na maloletú Terezu považoval odvolací súd ubytovanie na internáte v sume 25,- € mesačne; cestovné do školy v sume 78,50 € mesačne (jedna cesta z Ivanka pri Dunaji do Banského Studenca vyjde približne $10,70 \text{ €} \times 2 = 21,40 \text{ €}$ cestovné na týždeň, po odrátaní 8 týždňov letných prázdnin ide o cca $44 \text{ týždňov} \times 21,40 = 941,6 / 12 = 78,50$); výdavok na celodennú stravu na internáte vo výške cca 95,40 € mesačne (s tým, že odvolací súd neodrátaval stravu za dva mesiace letných prázdnin, nakoľko tak isto bude potrebné, aby mala maloletá zabezpečenú stravu v domácnosti matky); vreckové v sume 50,- € mesačne, nakoľko maloletá sa nachádza mimo miesta trvalého bydliska (kde však má platené ubytovanie, stravu aj dopravu), z ktoré si môže hradiť prípadnú hygienu a oblečenie; výdavok na stravu v domácnosti matky cez víkendy zohľadnil odvolací súd maloletej v rozsahu sumy 50,- € mesačne (keďže maloletá má zabezpečenú celodennú stravu celý pracovný týždeň na internáte); školské sporenie vo výške 20,- € mesačne; telefón v sume 10,- € mesačne; internet vo výške 3,31 € mesačne ($13,24 \text{ €}$ mesačne / 4 osoby - deti žijúce spoločne s matkou v domácnosti); pomôcky do školy 13,33 € mesačne (ročne 30,- € na učebnicu z anglického jazyka + 30,- € na učebnicu z nemeckého jazyka + 40,- € ZRPŠ + 60,- € košeľa a tričko do školy = $160 / 12$). Za oprávnené nepravidelné výdavky maloletej považoval odvolací súd výdavok na zubára v rozsahu sumy 484,04 € ročne, t.j. približne 40,- € mesačne. Odôvodnené výdavky maloletej K. tak spolu predstavujú sumu približne XXX,XX €. Za odôvodnené výdavky na maloletého Daniela považoval odvolací súd stravu v sume 130,- € mesačne; drogériu a oblečenie vo výške 50,- € mesačne; sporenie 20,- € mesačne; telefón 10,- € mesačne; internet vo výške 3,31 € mesačne; pomôcky do školy vo výške 13,33 € mesačne (ktoré matka v návrhu celkovo uvádzala vo výške 160,- €), výdavok na bývanie 40,- € mesačne (keď matka v návrhu uviedla výdavok na bývanie 200,- € / 5 osôb bývajúcich v dome, maloletú K., ktorej bol zohľadnený poplatok za ubytovanie na internáte odvolací súd do výpočtu ako šiestu osobu nezahŕňal) a výdavky na športové aktivity vo výške cca 25,- € mesačne (keď matka uvádzala v návrhu celkový výdavok na športové aktivity 300,- €). Dokopy tieto výdavky predstavujú sumu 291,64 €. Čo sa týka výdavku na hokej vo výške 200,- € mesačne odvolací súd uvádza, že vzhľadom na majetkové pomery otca maloletých detí (a aj matky) sa mu javí takýto výdavok ako neprimeraný, a preto ho do výpočtu oprávnených nákladov na maloletého nezahrnul. Okrem toho z vyjadrení matky vyplynulo, že maloletý má aj rôzne iné športové aktivity ako sú napr. strelecký krúžok, florbal, atletika a plávanie, ktoré mu športovú aktivitu zabezpečujú. Úhradu potrieb na dieťa poskytujú obaja rodičia podľa svojich objektívnych schopností a pomeru svojich finančných a materiálnych možností. Odvolací súd konštatuje, že pri rozhodovaní o výške výživného je potrebné zohľadniť potreby a nároky maloletých detí, ktoré však vzhľadom na majetkové a sociálne pomery rodičov musia byť prispôbené ich životnej úrovni a určené výživné musí byť rodič schopný plniť. Odvolací súd považuje výživné stanovené súdom prvej inštancie pre obe maloleté deti za správne, vo výške, ktorá pokrýva oprávnené nevyhnutné nároky maloletých, pričom súd prvej inštancie zohľadnil aj skutočnosť, že určenie výšky výživného pre maloleté dieťa nesmie presahovať možnosti a schopnosti povinného rodiča. Na záver odvolací súd dodáva, že matka musí s poukazom na životnú úroveň otca a rovnako aj s poukazom na svoju životnú úroveň pristupovať k vynakladaniu výdavkov hospodárne, keďže len suma mesačných nákladov na maloleté deti uvádzaných matkou predstavuje dokopy 1 046,- €, ktorá vysoko presahuje príjem otca maloletých a tvorí aj viac ako 2/3 príjmu matky. S poukazom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že v súčasnosti postačuje na pokrytie všetkých odôvodnených potrieb maloletej K. od otca výživné vo výške 190,- € mesačne a na maloletého L. od otca výživné vo výške 140,- € mesačne, ktoré spolu s výživným zo strany matky a dávkami od štátu vo forme prídavku na deti zodpovedá ich aktuálnym oprávneným potrebám a zároveň je aj v súčasných možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné v tejto sume.

11.3 Za nedôvodnú považuje odvolací súd argumentáciu matky maloletých o tom, že v predošlej práci vo firme T. HZ spol. s r. o. zarábala otec maloletých mesačne približne 1 500,- €. Odvolaciemu súdu je z priloženého spisu sp. zn. 24P/32/2016 zrejmé, že otec maloletých vo firme T. HZ spol. s r. o. nepracuje už od roku 2015. Z výsluchu, ktorý sa konal dňa 13. 02. 2018 na dožiadanom súde v C. (spis sp. zn. 24P/32/2016) vyplynulo, že otec maloletých pracoval vo firme T. HZ spol. s r. o. na pozícii vodič - montér s tým, že jeho príjmy boli vyššie, nakoľko jazdil do zahraničia (a vykonával popri tom aj prácu montéra). Pracovný pomer otec skončil jednak z dôvodu, že dňa 15. 04. 2014 sa mu narodilo ďalšie dieťa - X. P. a zmena zamestnania súvisela s tým, aby sa mohol synovi venovať, stýkať sa s ním v priebehu týždňa a podieľať sa na jeho výchove a aj z dôvodu, že v uvedenej firme bol zamestnaný len sezónne (cez zimu bol vždy 3 mesiace vedený na úrade práce). Zároveň dodal, že síce je jeho príjem po zmene práce nižší, ale má ho po celý rok. Súd prihliada na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového

prospechu. Je potrebné vždy skúmať, prečo došlo k skončeniu pracovného pomeru alebo skončeniu podnikania, dôvody a motív týchto zmien. Odvolací súd má za to, že relevanciu v zmysle následkov potenciality možno jednotlivým prípadom priznať len za podmienky, ak k takému konaniu došlo zo špekulatívneho dôvodu a nie zo závažného dôvodu. Závažným dôvodom môže byť zdravotný stav, potreba miesta výkonu povolania bližšie k bydlisku rodiny, organizačné zmeny, potreba vykonávania starostlivosti o člena rodiny a iné. Skutočnosť, že otec maloletých zmenil prácu, aby nemusel cestovať do zahraničia a mohol sa podieľať aj cez pracovný týždeň na výchove svojho ďalšieho dieťaťa X. P. za takýto závažný dôvod odvolací súd považuje. Zo spisu sp. zn. 5P/47/2014 odvolací súd zároveň zistil, že posledné zdokladované príjmy otca boli za obdobie od mája 2014 do septembra 2014. Z potvrdenia spoločnosti T. HZ spol. s r. o. o výške čistej mzdy je zrejmé, že otec maloletých zarobil v čistom v roku 2014 za máj 27 081,- Kč (1 062,23 €), jún 20 453,- Kč (802,25 €), júl 26 279,- Kč (1 030,77 €), august 23 521,- Kč (922,59 €), t.j. v priemere 24 333,5 Kč (954,46 €). Z potvrdenia o výške zahraničného stravného zistil, že na diétach bola otcovi vyplatená za obdobie 18. 09. 2013 až 31. 12. 2013 suma 1 040,30 € a od 29. 04. 2014 do 15. 09. 2014 suma 1 656,70 € (t.j. cca 368,- € na mesiac). Jeho priemerný príjem v tomto období by teda bol 1 322,46 € mesačne. Z vyjadrení otca v predmetnom konaní sp. zn. 5P/47/2014 aj obsahu spisu je však zrejmé, že otec vykonával sezónnu prácu, keď 8 alebo 9 mesiacov pracoval a 3 až 4 mesiace bol vedený na úrade práce (resp. v roku 2014 PN), čím dochádzalo k zníženiu jeho bežného mesačného príjmu, s poukazom na čo nemožno konštatovať príjem otca vo výške 1 500,- € ako tvrdí matka maloletých.

11.4 Odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 388 C. s. p. boli splnené podmienky pre zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o zročnom výživnom (druhý výrok), nakoľko bolo potrebné z dôvodu vykonateľnosti rozsudku rozhodnúť o zročnom výživnom pre každé dieťa osobitne (nie spolu ako vo výroku uviedol súd prvej inštancie). Predmetný výrok bolo nutné zmeniť aj z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne určil obdobie zameškaného výživného do 02. 02. 2021, keď opomenul zohľadniť, že splatnosť výživného za mesiac február má nastať až dňa 15. 02. 2021 a s platbami výživného otec v omeškaní nebol. Správne malo byť určené zročné výživné za obdobie od 11. 08. 2020 do 31. 01. 2021. Zároveň súd prvej inštancie dospel aj k nesprávnemu matematickému výpočtu zročného výživného. Vo vzťahu k maloletej K. bol otec v uvedenom období (11. 08. 2020 až 31. 01. 2021) povinný zaplatiť výživné zvýšené o sumu 40,- € (z vyjadrenia matky na pojednávaní dňa 02. 02. 2021 je zrejmé, že otec výživné platil ako mal určené pred zvýšením vo výške 150,- €). Matematickým výpočtom je teda možné dospieť k sume zročného výživného vo výške 227,09 €, ktoré tvorí pomerná (aliquotná) časť výživného za mesiac august 2020 v sume 27,09 € ($40,- € : 31 \text{ dní} = 1,29 € \text{ na deň}$, $1,29 € \text{ krát } 21 \text{ dní v auguste} = 27,09 €$) a výživné za mesiace september 2020 až január 2021 v sume 200,- € (5 krát po 40,- €), t. j. zameškané výživné vo vzťahu k maloletej predstavuje 227,09 € ($27,09 + 200$). Vo vzťahu k maloletému L. bol otec v uvedenom období (11. 08. 2020 až 31. 01. 2021) povinný zaplatiť výživné zvýšené o sumu 20,- € (z vyjadrenia matky na pojednávaní dňa 02. 02. 2021 je zrejmé, že otec výživné platil ako mal určené pred zvýšením vo výške 120,- €). Matematickým výpočtom je teda možné dospieť k sume zročného výživného vo výške 113,65 €, ktoré tvorí pomerná (aliquotná) časť výživného za mesiac august 2020 v sume 13,65 € ($20,- € : 31 \text{ dní} = 0,65 € \text{ na deň}$, $0,65 € \text{ krát } 21 \text{ dní v auguste} = 13,65 €$) a výživné za mesiace september 2020 až január 2021 v sume 100,- € (5 krát po 20,- €), t. j. zameškané výživné vo vzťahu k maloletému predstavuje 113,65 € ($13,65 + 100$). Vzhľadom na uvedené zmenil odvolací súd druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

12. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku o zvýšení výživného, v treťom výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku a v závislom štvrtom výroku, ktorým bola konštatovaná zmena rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 24P/32/2016-270 zo dňa 12. 06. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Cop/8/2019-328 zo dňa 24. 05. 2019 v časti určenia výživného podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. V druhom výroku o zročnom výživnom bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p., pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

13. Odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania prvoinštančného i odvolacieho, pretože čiastočne zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 396 ods. 2 C. s. p.). Nakoľko sa jedná o konanie vo veci výživného, ktoré je konaním podľa C. m. p., v zmysle § 52 C. m. p. odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).